

1

Yeni bir sayfada kelimeler yazarken sahte kağıtlara, hepsi beynimdeki imgelerden ibaret. Sana bir beyaz kağıtla hediye ettiğim sevgimi, şimdiyse fermanını yazıyorum manifesto satırlarımın arasında. Nasılsın iyi misin ben iyiden öteye geçemiyorum inan ki kötünden oldukça uzak günahların arasındayım.

Tertemiz sayfalar kirleniyor parmaklarımdan çıkan mürekkeple. Düşlerimde bir beyaz sihirsins fakat ikimizde biliyoruz modern toplumda radikal yaşamlardayız. Sen imgelerimde dünyalar güzeliyken bu dünya da ulaşamıyoruz birbirimize. sanki 2 boyutlu severken birbirimizi 3 boyutlu şu dünyada ellerimizi uzatıp dudaklarımıza erişmek istiyoruz. İkimizde suçu yok bu yüzdendir kızgın kalamıyorsun bana ve hala beklemektesin taşra yollu köy evlerinin damlarında. Sokak köpekleri gülüyor bize ve sen o damlarda kutsal meryemsin. İşte orada saf ve tertemiz oturmakta-sın.

Efendim? ben mi? Ne yani bu hikayede ben mi neredeyim?.. ben ellerinde kanlar olan o korkunç tasvirlerde tanıdığın kötü kalpli iblisten ibaretim bu hikayede ve ancak kendim değilken ulaşabiliyordum o kutsal meryeme. Maskeler takip yüzüme karşısında duruyordum her gün. O her gün bana daha çok tutuluyorken hiç görmüyordu gerçek beni ve bu durum beni içten içe çürütüyordu. Oldukça trajikomik değil mi iblisin insanvari aşkı. Cennetten kovuluşumun sebebi olan insanlık gibi her gün farklı maskelerle çıkmaktaydım aşkın o kadim dergahına fakat kalbimi bir kenara bırakmalıydım. Beynimin bana öğrettiği varoluşun görevine geri dönmeliyim dedim bir gece. Son 2 ay kala kıyamete, kutsal meryemi yüzüstü bıraktım. Bu satırlarım insanoğluyla eşdeğerdir ve yeni bir sayfa daha kirletiyor parmaklarım. Her harfim yeni bir insan ve her harfim başka bir günah...

Revision #2

Created 15 Şubat 2024 22:42:37 by tekelpare

Updated 15 Şubat 2024 22:47:04 by tekelpare